

Kateřina Konečná

OBČASNÍK

Čtyři otázky pro naše europoslance, odpovídá Kateřina Konečná

Co považujete za svůj osobní úspěch na půdě EP a co vás naopak zklamalo?

Podařilo se mi prosadit kritickou zprávu výboru ENVI ohledně dvojí kvality potravin, která obsahovala řadu mých vlastních pozměňovacích návrhů, včetně úplného zákazu dvojí kvality potravin u jídla pro malé děti. Jsem nesmírně hrdá na to, že se mi podařilo vytvoření, vyjednání a schválení historicky první zprávy

Evropského parlamentu k tématu palmového oleje a boji proti odlesňování. Toto téma v České republice dosti rezonovalo a já jsem byla ráda, že značná část našich občanů pochopila, že se jí problém palmového oleje a odlesňování týká. Také se mi podařilo prosadit řadu pro Českou republiku zcela zásadních změn v energetickém balíčku.

Největší radost mi dělaly aktivity spojené se zdravotnictvím. Jakožto místopředsedkyně parlamentní skupiny pro rovný přístup ke zdravotní péči jsem uspořádala na půdě Evropského parlamentu mezinárodní konferenci zástupců patientských organizací, kde jsem české zástupce pacientů seznámila s jejich protějšky z jiných zemí EU. Bylo velmi povzbuzující vidět, jak se vytváří mezi patientskými organizacemi nové vazby a zároveň se utužují stará přátelství. Obecně musím konstatovat, že mám patientské organizace velmi ráda a vážím si jejich práce. Také nikdy nezapomenu na to, že jsem jako osoba zodpovědná za celý Evropský parlament za Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) úspěšně provedla toto středisko přes dlouhé období bez řádného ředitele a přes období výměny budovy, ve které agentura sídlí. Bylo to těžké, ale s výsledkem jsem velmi spokojena. Práce s ECDC mi také umožnila přímo se podílet na řešení epidemie virů ebola a zika, což byla velmi intenzivní, ale naplňující činnost.

Asi největším zklamáním pro mě obecně byla (ne)činnost Evropské komise. Nejdříve se utápěla v migrační krizi a dokázala mluvit jenom o kvótách. U jiných témat se mistrně naučili zdržovací taktiku a mlžení tak, že by na ně byl pyšný i Humphrey Appleby z „Jistě, pane mistře“. U palmového oleje se vymlouvali na to, že čekají na roky opožděnou studii, kterou podle některých mých zpráv měli dávno v šuplíku a pak se vymlouvali na to, že si ji musí teprve nastudovat. Aféra Dieseltgate nám ukázala, že Komise roky kryla velké automobilky a nečinně přihlížela, když byli spotřebitelé klamáni. Po brexitu se předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker rozhodl nastartovat debatu o budoucím vývoji EU a předložil pět scénářů. Pouze jeden z nich počítal se spoluprací i v sociální oblasti a jinak šlo vlastně pouze o jednotný trh. Sám Juncker několikrát změnil, který scénář vlastně sám podporuje, až jediný pokus o reflexi po hlasování ve Velké Británii vyšuměl do ztracena. Obecně vzato jsem nebyla z působení šéfa Komise nijak nadšená a poslední kapkou pro mě bylo, když se současná Komise podvolila tlaku zbrojařské lobby a umožnila jim získávat z rozpočtu EU veřejné peníze k vývoji pokročilých vojenských technologií.

Jak se podle vás vypořádala Unie s otázkami, které trápily její obyvatele v roce 2014 (podle eurobarometru 81): ekonomická situace, nezaměstnanost, stav veřejných financí?

Bohužel EU se s hospodářskými problémy nevyrovнала. Stále nám roste cena bydlení. Podle eurostatu o 14 % od roku 2015 pro celou osmadvacítku, ale v ČR to bylo třeba už téměř 32 %, na Slovensku téměř o 21 %. Bydlení je jednou ze základních potřeb a místo podpory dostupného bydlení

tu máme snahu chránit soukromé vlastníky, kteří spekulují na turistických krátkodobých pronájmech – například pomocí platformy AirBnb. Zároveň tomu vůbec neodpovídá výše mezd. V ČR máme např. oproti Německu mzdy skoro o 2/3 nižší, ve Španělsku a Řecku stále pozorujeme vysokou míru nezaměstnanosti okolo 15 % a 19 %, u mladých do 35 let ještě o něco více.

A se stavem veřejných financí je to podobné. Ačkoli jsou hospodářské politiky v kompetenci národních států, viděli jsme na příkladu Řecka a Itálie, jak dovede Evropská unie prosazovat svou vůli i proti demokraticky zvoleným vládám. Jakékoli odklonění od neoliberální představy malého státu, neomezeného trhu a moci korporací je trestáno. Smlouvy jako TTIP a CETA toho byly vyjádřením a chybná politika škrtů pokračováním. Musíme se vrátit k investicím do lidí, k rozsáhlému systému zdaňování zisků a k regulacím ve veřejném zájmu. Stejně klíčové jsou také investice do udržitelných a důstojným pracovních pozic.

Jak se podle vás Unie vypořádala s neplánovanými událostmi: migrační krize, brexit, politika Donalda Trumpa?

Migrační krize bohužel ukázala na základní neduhy EU jako takové. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (FRONTEX) již před vypuknutím krize varovala, že daná situace může nastat a je tedy třeba věnovat se otázce vnější hranice. Jak Evropská komise, tak i členské státy varování ignorovaly, což vyústilo v situaci, kdy celá EU byla o několik kroků pozadu a nemohla efektivně reagovat. Debaty o migrační krizi vlastně končily tím, že jsme mluvili o příčinách krize, jak se jí dá předejít, pomáhat stabilizaci zemí původu migrantů a navazovat spojení se zeměmi, přes které se migranti dostávali do EU. Tím jsme však měli začít a argument, že po bitvě je každý generál, zde neplatí, jelikož o tomto problému FRONTEX EU předem informoval a na nebezpečí upozorňoval. V letech 2015–2018 jsme pak o migraci mluvili denně a na nic jiného skoro nebyl čas. Na základě (i když opodstatněné) paniky Itálie a Řecka vytvořila Komise samospasné řešení v podobě kvót. Když si vzpomenu, kolik času nás stálo o nich mluvit, vysvětlovat pozici České republiky a V4, odporovat nátlaku apod.

Obrovský problém byl, že migrační krize rozdělila EU na země přímo krizí postizené (myšleno zejména Itálie a Řecko), hraniční, pak na ty, které v ní viděly příležitost (zejména Německo), a pak i ty, které v ní viděly možné komplikace a hrozby (sem počítám i země V4). Všichni jsme chápali, že Itálii a Řecku je třeba pomoci, ale mnoho europoslanců ze zemí V4, mě nevyjímaje, jsme bránili přesvědčení, že každý stát by se měl na základě znalostí o svých možnostech a kapacitách rozhodnout, jak jim pomůže. Samozřejmě, že jsme chápali složitou lidskou situaci, ale náš problém s kvótami vycházel i z toho, že uprchlíci do České republiky nechtějí a radši by do Německa a Skandinávie, kde mají větší šanci se integrovat na trhu práce a mít větší platy, plus je tam již etablovaná muslimská komunita, což je zcela pochopitelné. Pokud tohle víme a přitom donutíme proti jejich vůli 2691 osob, aby žily v České republice, a ještě intenzivně kontrolovali, že v České republice zůstanou, abychom nebyli vystaveni kritice ze strany EU, pak po nás Komise nezádá nic jiného, než porušit jejich lidská práva, případně na ně uvalit policejní dohled jako na zločince či je všechny uzavřít a kontrolovat, přestože jsou zcela nevinní. Pak bychom však byli opět kritizováni za nedůstojné zacházení a Česká republika by byla očerňována na Radě Evropy a v Evropském parlamentu. Komisi naprosto nezajímalo, že nás s kvótami stavěla do pozice, ze které jsme se nemohli s úctou dostat a že jsme se již starali a plně integrovali mnoho Ukrajinců prchajících před občanskou válkou. Jsem tedy přesvědčena, že situaci s migrační krizí EU naprosto nezvládla a koalice lidovců a sociálních demokratů za to bude muset v rámci evropských voleb převzít zodpovědnost.

Již jsem nastínila, že u brexitu mi vadil primárně nedostatek

reflexe EU k faktu, že ho poprvé v historii opouští celý stát. Pokud se ovšem budeme bavit o samotném vyjednávání s Velkou Británií, tak se domnívám, že EU obstála. Šok z referenda byl v Bruselu nahrazen velmi pilnou přípravou na jednání o vystoupení Velké Británie a než se nová premiérka stihla vzpamatovat z návalu událostí ve své domovině, byla zasypána několika desítkami dokumentů, které nastiňovaly vyjednávací pozici EU. Britský kabinet se po celou dobu vyjednávání zmítal v krizi, věděl pouze, co nechce, ale skoro nikdy, co chce, stanoviska Mayové se často měnila apod. Osobně jsem zcela souhlasila s hlavními požadavky Evropského parlamentu: Musí být zachována Velkopáteční dohoda; nesmí dojít ke snížení práv občanů; Velká Británie musí splnit svoje finanční závazky; a byla jsem tedy ráda, že se tyto požadavky podařilo do dohody zahrnout. Více o tomto zde.

Neřízenou střelou se dá zvládnout jen velmi těžko, ale domnívám se, že si EU s Trumpem celkem poradila. Na jim vyvolanou obchodní válku reagovala EU zcela správně a přiměřeně. S faktem, že si Trump myslí, že globální oteplování je mýtus, nemohl udělat nikdo nic, stejně věří jenom Fox News. Ve vztahu s USA jsem hlavně ocenila, že bylo ustoupeno od snahy vyjednat dohodu o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP), která ohrožovala vysoké evropské standardy a ochranu práv zaměstnanců, životního prostředí a zdraví v EU.

Proč by lidé měli jít volit v těchto volbách? Jaké otázky bude Unie řešit a co lidé svým hlasem ovlivní?

Nejdříve bych asi občanům doporučila, aby se šli podívat na stránku co-dela-evropa-pro-me.eu, aby měli lepší představu o tom, co pro ně EU reálně dělá.

Můj argument, proč jít k urnám v dny evropských voleb, je prostý. Cca 50 % legislativy, kterou projednává česká Poslanecká sněmovna, pochází z EU. Nemluví o značném množství dokumentů z EU, které se rovnou stanou součástí české legislativy. Pokud tedy chceme mít vliv na zákony, které v České republice platí, musíme začít v Evropském parlamentu. Jít volit pouze do Poslanecké sněmovny a nikoliv do Evropského parlamentu znamená udělat domácí úkol pouze na půl. Strany vyloženě protievropské v Evropském parlamentu torpédují veškerou legislativu, protože EU nechtějí a vůbec je nezajímá, že by ta legislativa mohla lidem pomoci. Nesmíme se bát být k EU kritičtí, ale také musíme využívat každou možnost, jak udělat pro naše občany život lepší.

Bonusová otázka

Co vaše voliče nejvíc trápí a co byste pro ně ráda prosadila či změnila v příštím období?

Já se primárně domnívám, že občané jsou již strašně unaveni z toho, jak slyší o EU pouze ve spojitosti s nějakými krizemi – finanční, ukrajinskou, migrační, brexitem apod. Do toho po internetu koluje obrovské množství buď vyložených dezinformací, či polopравd a vzhledem k tomu, že je EU pro občany nepřehledným kolosem a víme, že EU má občas tendenci řešit i naproste banality, tak je pro lidi velmi těžké se v EU orientovat.

Samotná EU musí navrátit svou pozornost k evropským občanům. Teď jsme na konci pětiletého volebního období, přičemž EU (respektive nová Komise) se půl roku rozkoukávala, dva roky nemluvila o ničem jiném než o migraci, poté další dva roky o brexitu a posledního půl roku dojíždí rozjetou agendu a připravuje se na volby. Občanům dá na poslední chvíli jako dáreček zrušení změny času a bude doufat, že to nacionalistům sebere pár procent hlasů.

Celý článek naleznete na mém webu:

www.konecna.cz

Pamatuj a připomínej

Bylo mi nesmírnou ctí spoluorganizovat a zahájit historicky první setkání mezi zástupci řecké vesnice Kommeno a našich Lidic. Obě vesnice byly zničeny nacisty, ve snaze zlomit odpor vůči svému barbarskému režimu. Heslem setkání se tak stalo „Pamatuj a připomínej“. Doufám, že se nám podařilo mezi oběma vesnicemi založit přátelství, které odolá zubu času a bude mít pozitivní dopady na život v obou vesnicích.

Nemocní nesmí trpět kvůli liknavosti ministerstva zdravotnictví

V Evropském parlamentu se nám podařila skvělá věc, za kterou stojí má politická skupina GUE-NGL i já sama. Přijali jsme usnesení o používání konopí pro léčebné účely. Je to usnesení, které je důležité pro všechny, a myslím a doufám, že i českému ministerstvu zdravotnictví dojde, že se této problematice musí začít věnovat opravdu na plno. Není možné dále akceptovat, že lidé, kteří jsou chronicky nemocní, a konopí jim evidentně může pomoci, tak jsou různě perzekuováni či trestáni místo toho, abychom jim podali pomocnou ruku. My jsme v tom usnesení schválili zcela jasnou deklaraci toho, co chceme po Evropské komisi. „Chceme, aby spolu s členskými státy byl zajištěn rovný přístup k lékům a dále, aby se na tyto léky vztahoval systém zdravotního pojištění a aby si lidé mohli zvolit mezi druhy léčby.“ Pokud české ministerstvo zdravotnictví stále nepochopilo, že je to třeba řešit, tak ho donutíme ze strany Evropské komise a Evropské unie.

Provádění směrnice o přeshraniční zdravotní péči

Uznávání receptů z jiných členských států, výměna informací a zdrojů především v oblasti vzácných onemocnění a zastavení re-exportu léků, který vytěžuje méně rozvinuté země EU a škodí pacientům. O tom musí být přeshraniční zdravotní péče.

Paní předsedající, pane komisaři, také mně dovoluňte poděkovat kolegovi Beletovi za, podle mého názoru, skvělou zprávu. Pro určité skupiny pacientů, např. těch se vzácným onemocněním, je prostě přeshraniční zdravotní péče nevhodnější a nejpřístupnější péčí. Domnívám se, že je potřeba neustále zdůrazňovat význam sdílení znalostí i zdrojů právě zejména v souvislosti s léčbou vzácných onemocnění. Tato problematika dnes již není jednoduše řešitelná pouze na vnitrostátní úrovni, ale vyžaduje zapojení materiálních i duševních zdrojů celé EU. Je také třeba větší úsilí v oblasti vzájemného uznávání receptů z jiných členských států, snížení administrativy a všech umělých překážek, které brání proplácení přeshraniční péče, většího využití a používání evropského průkazu pojištěnce a v neposlední řadě také zvýšení nízké informovanosti pacientů, co se týče možností tuto péči využívat.

Co na zprávě také vítám, je výzva k většímu sjednocování očkovací povinnosti napříč EU. Domnívám se, že v době, kdy některé regiony čím dál častěji ničí epidemie nemoci, o nichž jsme se mylně domnívali, že jsou již vymýcené, se jedná o extrémně důležitý krok. A v neposlední řadě také musíme řešit i negativní externalitu přeshraniční péče. Mluvím zde znovu o tzv. paralelním re-exportu léků. Několik let zde žádáme Komisi i členské státy, aby tuto praktiku, co vytěžuje zdravotní systémy méně rozvinutých členských států, zakázala. A nic se neděje, pacientům v některých zemích chybí léky, druzí je levně překupují.

Kalendáře očkování se musí sladit

Skvělá panelová diskuse na téma „Očkování“ na půdě Vysoké školy zdravotnické v Praze.

Já jsem hovořila o tom, že Evropský parlament, Evropská komise a Rada v současnosti vedou debatu o větším sladění očkovacích kalendářů. Jedná se o vcelku logický krok, vzhledem k tomu, že přenosné nemoci neznají hranice a rády se šíří. Jak nám v současnosti ukazují rozsáhlé epidemie spalniček ve Francii, Itálii či Rumunsku. Rozhodně nechci tvrdit, že je nezbytně nutné očkovat děti na úplně všechny choroby. Je možné vést debatu, která očkování mají být na seznamu povinných a která ne. Např. u tetanu, který není přenosný z člověka na člověka, by šlo nejspíše zavést další výjimky. Nicméně před přenosnými chorobami, jako jsou spalničky, černý kašel, pravé neštovice apod. chrání společnost jen a pouze kolektivní imunita budovaná skrze plošné očkování dětí. Tím, že očkujeme děti, chráníme následně i dospělé, kteří postupně imunitu v letech ztrácejí, a lidi, kteří nemohou kvůli alergii očkování přijmout. Proočkovanost by měla být u těch nejzávažnějších chorob mezi 90-95 %, klesne-li pod, vznikají epidemie. Výjimky z této povinnosti zajisté mohou existovat, zvláště pokud jsou prokazatelně zdravotního charakteru, nicméně je zjevné, že pokud by jiných než zdravotních výjimek bylo přespříliš, ohrozí se bezpečnost i celý systém. Rodiče, kteří se často mylně domnívají, že očkování je škodlivé pro jejich dítě, vlastně chtějí, aby riziko spojené s očkováním nesli rodiče jiní místo nich a oni poté požívali výhod kolektivní ochrany. Což, jak jistě uznáte, není udržitelný stav a jedná se o morální hazard. Lepší ochranu než očkování vůči těmto smrtelným nemocem dosud nikdo nevymyslel. K očkování je potřeba přistupovat s rozumem, a to v případě obou stran sporu.

Čili pojďme se bavit o tom, čeho se můžeme vzdát v rámci povinnosti, ale neohrozíme, prosím, bezpečnost společnosti.

Vzpomínáte si na smlouvu TTIP či CETA?

Proti ní jsem společně s vámi bojovala. Jejich součástí byla doložka ISDS, která umožňovala nadnárodním korporacím možnost žalovat státy za zavádění legislativy, která by podle nich omezila jejich zisk. Tato doložka je ZPĚT! Najdeme ji v nově chystané smlouvě mezi EU a Singapurem. Já dnes hlasovala PROTI této smlouvě. Právce s liberály včetně zástupců hnutí ANO si ji vesele schválili.

Další omezování národních států ve prospěch nejbohatších zahraničních korporací? Nenechme to tak!

Evropský sociální fond

V České republice žije 863 000 obyvatel, kteří se dostali do dluhové pasti, která skončila exekucí. Evropská unie nesmí nikdy zapomenout, že nejlepší investice je do lidí a do lepší kvality jejich života.

Pané předsedající, dovoluňte mi poděkovat zpravodajce. Je smutnou pravdou, že v evropské společnosti přetrvávají mnohé sociální výzvy. Více než 100 milionů občanů je ohroženo chudobou nebo sociálním vyloučením. Jen v České republice žije 863 tisíc obyvatel, kteří se dostali do dluhové pasti, která skončila exekucí. To samozřejmě představuje obrovský problém, se kterým souvisí i to, že zadlužení lidé velmi často nevěří ve spravedlnost. Tyto problémy nejen ohrožují dobré životní podmínky přímo zasažených občanů, ale vedou k hospodářskému a sociálnímu tlaku na celou evropskou společnost. A jsem tedy velmi ráda, že Evropský sociální fond plus bude podporovat investice do lidí a systémů v oblasti politiky, jako je zaměstnanost, veřejné služby, zdraví, vzdělání a sociální začleňování. Evropská unie nesmí nikdy zapomenout, že nejlepší investice je do lidí a do lepší kvality jejich života. Naši občané totiž zaslouhují ty nejlepší podmínky, aby se mohli svobodně rozvíjet v mírové společnosti.

Pacienti mají svá práva i v zahraničí

V lednu jsme na výboru ENVI také hlasovali o zprávě Evropského parlamentu o provádění směrnice o přeshraniční zdravotní péči. Málo se to ví, ale občané EU mají již několik let právo na zdravotní péči ve všech zemích EU a na náhradu nákladů na zdravotní péči v zahraničí ve své domovské zemi.

Tato práva jim přiznává směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči, která stanovuje podmínky, za nichž mohou pacienti vycestovat do jiné země EU, aby tam obdrželi lékařskou péči, a také způsoby proplácení této péče. Dokument umožnil vytvořit síť kontaktních míst v jednotlivých státech, kde je možné dostat informace o přeshraniční zdravotní péči. Taktéž se směrnice pokusila sjednotit prvky, které musí být uvedeny na lékařském předpisu, pokud ho chce pacient použít v jiné zemi EU, než ve které byl vystaven. No, a my jsme se ve výboru ENVI podívali na to, jak se daří cíle této směrnice po letech realizovat. Prvně je potřeba říci, že míra mobility pacientů je v současné době stále poměrně nízká, avšak pro určité skupiny pacientů, např. těch se vzácným onemocněním nebo těch, kteří žijí v pohraničí, je přeshraniční zdravotní péče nevhodnější a nejpřístupnější péčí. Čili dosud se jedná o službu spíše vhodnou jen pro určité typy pacientů. I přes pozitivní dopad této úpravy nám některé její prvky stále takřkajíc „haprují“. Zejména co se týče sdílení informací mezi zdravotnickými pracovníky na různých stranách hranice. Informovanost občanů o jejich všeobecných právech na náhradu přeshraniční péče je prozatím také mimořádně nízká, pojišťovny mají problém s jejím proplácením a staví pacientům do cesty umělé překážky. Členské státy se přeshraniční zdravotní péčí brání také jako „čert kříží“ a často směrnici provádí způsobem, který tuto péči co nejvíc omezuje. Jak jistě víte, dlouhodobě se věnují problematice vzácných onemocnění a života jejich pacientů s nimi. Domnívám se, že je potřeba neustále zdůrazňovat význam celoevropské spolupráce a sdílení znalostí i zdrojů právě zejména v souvislosti s léčbou vzácných onemocnění. Problematika vzácných onemocnění dnes již není jednoduše řešitelná pouze na vnitrostátní úrovni, ale vyžaduje zapojení materiálních i duševních zdrojů celé EU. Členskými státy jsme proto navrhli větší úsilí v oblasti vzájemného uznávání receptů z jiných členských států, další prohloubení spolupráce na léčbě vzácných onemocnění a jejich výzkumu, snížení administrativy a všech umělých překážek, které brání proplácení této přeshraniční péče, větší využití a používání evropského průkazu pojištěnce a v neposlední řadě také zvýšení nízké informovanosti pacientů, co se týče možností tuto péči využívat. Pokud je v zahraničí dostupná život zachraňující léčba, kterou naše zdravotnictví nezná nebo ji neposkytuje, musí být našim pacientům přístupná!

Jaká je budoucnost glyfosátu?

V lednu uzavřel svoji roční práci zvláštní výbor Evropského parlamentu Postup Unie pro povolování pesticidů (PEST), ve kterém jsem vykonávala funkci místopředsedkyně. Zřízení tohoto výboru bylo vyústěním práce mojí a několika dalších poslanců, kteří po celou dobu svého mandátu neustále upozorňovali na nedostatky v současném systému hodnocení a povolávání pesticidů v EU, zejména pak ve světle obrovského skandálu s glyfosátem a jeho výrobcem společností Monsanto. V práci výboru se tloukly dva proudy. První proud hnaný zejména kolegy z pravice a podpořený lobbistickým tlakem zemědělců, který tvrdil, že současný systém je bez chyby a s glyfosátem se nic špatného nestalo. Druhý prosazovaný mnou a dalšími, zejména levicovými politiky, který ukazoval na řadu pochybení, která se v procesech hodnocení těchto chemických látek udála v posledních letech i ztrátu důvěry veřejnosti v orgány EU s těmito pochybeními související. Upozorňovali jsme na nedostatek transparentnosti celého procesu, na fakt, že vědecké studie, ze kterých vychází hodnotící orgány, si píšou sami výrobci. Jednou vyhrála pravice, podruhé zase my.

Což se projevilo i na konstrukci mandátu celého výboru, který do jisté míry otázku glyfosátu velmi potlačil a nesměl se jí přímo zabývat, či se vyhnul kritice současného trendu obdělávání půdy v EU.

Co se tedy nakonec podařilo prosadit?

V rámci doporučení výboru jsme prosadili výzvu, aby veřejnost měla nově včas přístup ke všem vědeckým studiím, které výrobci pesticidů v žádosti o licence předkládají. U schválených pesticidů by také měly být sledovány jejich dopady na lidské zdraví a výsledky tohoto výzkumu by měly být také veřejně dostupné. Z hlediska kontrolních orgánů by mělo dojít také k prověřování tzv. koktejlového působení těchto látek. Problém je, že pesticidy jsou testovány samostatně, ale přijímány jsou do těla s potravou nebo vodou jejich směsí, o jejichž vzájemném působení dosud nikdo nic pořádně neví. Již po několikáté jsme vyzvali k úplnému zákazu používání pesticidů v místech, která využívá veřejnost a především zranitelné skupiny obyvatel jako děti – školy a školky, důchodci – domovy důchodců,

pečovatelské domy, těhotné ženy – porodnice či nemocni – nemocnice. K používání pesticidů ve městech neexistuje prostě žádný rozumný důvod. Co už se tak úplně nepovedlo, je formulování výzvy k tomu, aby se evropští zemědělci více zaměřili na alternativní formy obdělávání půdy a snížili hrozivé množství pesticidů užívaných v současnosti na polích. Je bohužel evidentní, že se zemědělci stali absolutně závislí na těchto látkách, tím jejich otroky, a že nemají ani nejmenší vůli se jejich části vzdát.

Na závěr je potřeba říct, že EU má stále nejlepší systém hodnocení pesticidů na světě, nicméně to neznamená, že tento systém netrpí řadou vad. Práce výboru odhalila zásadní vliv lobbyingu a průmyslu na hodnocení těchto látek, který často vede k rozhodnutím, kdy EU podstupuje nepřijatelné riziko v souvislosti se zdravím svých občanů. Na tomto se bohužel změní v následujících letech jen velmi málo. I přesto doufáme tedy, že si Evropská komise a Rada alespoň vezmou naše odhalení a doporučení k srdci, nezůstanou v zajetí průmyslu a se současnou situací se pokusí něco udělat.

Setkání s vámi v Ostravě

Hradba nízkým důchodcům, tunelářům, znemožnění privatizace zbytků lukrativních odvětví našeho státu nebo tlak na růst platů a mezd. To je jen stručný výčet toho, kam KSČM tlačí vládu. I to dnes zaznělo na setkání občanů s představiteli KSČM. Během něj pak byla řeč mj. o evropských volbách, které nás čekají, a o nespravedlnostech, co se dějí občanům... Nebýt nás, už zemi plundrují krkavci z ODS. I proto je důležité, aby KSČM byla co nejsilnější. Díky, že jste dnes byli s námi. Dodalo mi to zase nový náboj.

Jižní Morava

Svůj první poslanecký den roku 2019 jsem strávila na jižní Moravě. Zahájila jsem ho návštěvou společnosti Keramika Letovice, kde se vyrábí keramické kachle tradičním způsobem. Továrnou mě provedl jednatel Jan Řehoř. Také jsem se setkala s majiteli společnosti DOPAZ. Hlavní téma schůzky byla elektrifikace nejen osobních, ale i nákladních vozů a autobusů. V druhé části dne jsem se setkala s vedením města Hodonín, navštívila místní rybářství, Domov pro seniory Bažantice a prohlédla si Lázně Hodonín, kde jsem ukončila den besedou s občany.

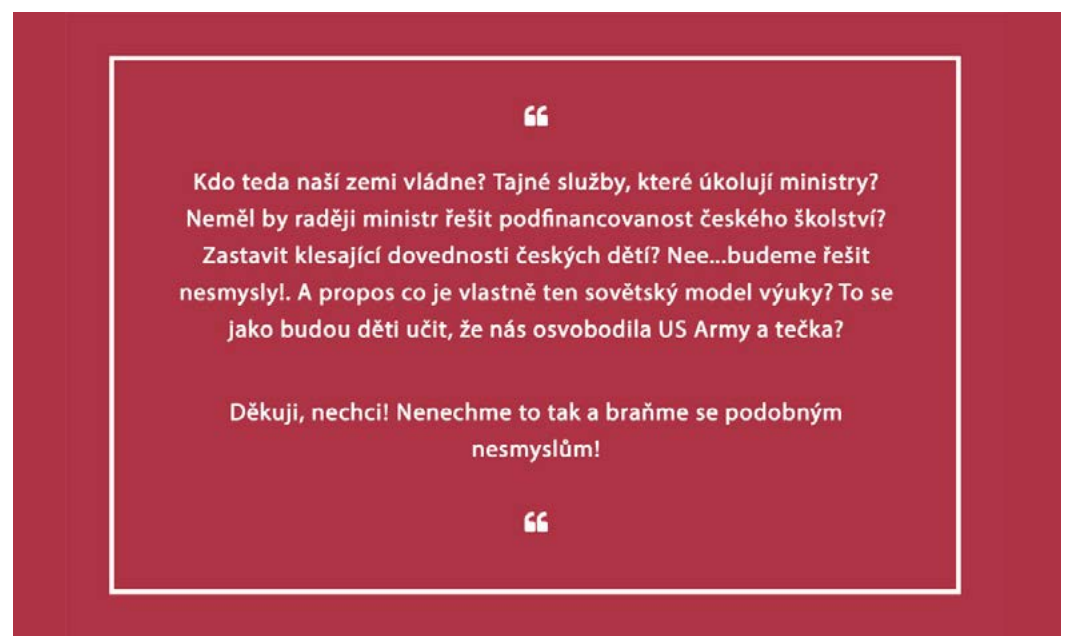
Další úspěch v Evropském parlamentu!

Jedna krabička pro výběr mýtného pro celou EU! I přestože nebyly do směrnice o spolupráci elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací zapracovány všechny moje požadavky, považuji konečný výsledek za rozumný kompromis.

Pane předsedající, paní komisařko, systémy elektronického mýtného by měly být schopny spolupracovat s dalšími systémy a měly by být založeny na otevřených a veřejných normách, které jsou bez diskriminace dostupné všem dodavatelům systémů. Systém výběru poplatků za užívání pozemních komunikací by měl být jednoduchý, spravedlivý a neměl by diskriminovat řidiče z jiných členských států. Do výše poplatků by se přitom měla objektivně promítnout míra vlivu vozidla na životní prostředí, jakož i na technický stav pozemní komunikace. Jsem velmi ráda, že se podařilo prosadit, aby bylo možné používat jednu palubní jednotku ve všech členských státech. Tím odpadne nutnost pořizovat si pro cestování v Unii jednotlivé krátkodobé dálniční známky. Přestože nebyly do směrnice o spolupráci elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací zapracovány všechny moje požadavky, považuji konečný výsledek za rozumný kompromis a děkuji za něj ze strany Evropského parlamentu, především panu zpravodaji.

Vedení města Hodonín

“
Kdo teda naší zemi vládne? Tajné služby, které úkolují ministry?
Neměl by raději ministr řešit podfinancovanost českého školství?
Zastavit klesající dovednosti českých dětí? Nee...budeme řešit
nesmysly! A propos co je vlastně ten sovětský model výuky? To se
jako budou děti učit, že nás osvobodila US Army a tečka?”

Děkuji, nechci! Nenechme to tak a braňme se podobným
nesmyslům!

“

Domov pro seniory Bažantice

Lázně Hodonín

Přehled činnosti, aneb skládám vám účty

ENVI

- prosazení opatření proti přetáčení kilometrů u ojetých automobilů;
- stala jsem se koordinátorkou celé frakce GUE/NGL ve výboru ENVI;
- vytvoření, vyjednání a schválení historicky první zprávy Evropského parlamentu k tématu palmového oleje a boje proti odlesňování;
- prosadila jsem postupný zákaz palmového oleje v biopalivech (RED II);
- prosadila jsem zmenšení procenta používání biopaliv první generace (ILUC);
- byla jsem stínovou zpravodajkou k největším dvěma legislativním dokumentům v historii Evropského parlamentu - nařízení o zdravotnických prostředcích a nařízení o in vitro zdravotnických prostředcích;
- uspořádala jsem na půdě Evropského parlamentu mezinárodní konferenci zástupců pacientských organizací, kde jsem české zástupce pacientů seznámila s jejich protějšky z jiných zemí EU;
- záchrana českých tepláren a ocelářského průmyslu v rámci reformy systému obchodování s emisními povolenkami EU- ETS a v rámci nařízení o sdíleném úsilí v oblasti snižování emisí CO₂;
- v balíčku oběhového hospodářství jsem obhájila další existenci spaloven odpadu provozujících kogenerační výrobu tepla a energie;
- ochrana českého průmyslu a zemědělství v rámci směrnice o omezování vzdušných polutantů (NECD);
- autorka četných námitek o znovu autorizování pesticidu glyfosát;
- zapojení pacientských organizací do procesu hodnocení zdravotnických technologií (HTA);
- jako osoba zodpovědná za celý Evropský parlament za Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) jsem jej úspěšně provedla přes dlouhé období bez řádného ředitele a přes období výměny budovy, ve kterém agentura sídlí;
- spolu s Olgou Sehnalovou se mi podařilo prosadit kritickou zprávu výboru ENVI ohledně dvojí kvality potravin, která obsahovala řadu mých vlastních pozměňovacích návrhů, včetně úplného zákazu dvojí kvality potravin u jídla pro malé děti;
- stala jsem se místopředsedkyní parlamentní skupiny pro rovný přístup ke zdravotní péči;
- jako osoba zodpovědná za celý Evropský parlament za Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) jsem se podílela přímo na řešení epidemie virů ebola a zika;
- byla jsem spoluautorkou rezoluce vyzývající Evropskou komisi k zakazu používání neonicotinoidů, které zabíjejí včely.

PEST

- na základě mých četných námitek proti reautorizaci glyfosátu zřídil Evropský parlament zvláštní výbor pro Postup Unie pro povolování pesticidů, přímo jsem se podílela na tvorbě mandátu pro tento výbor a stala se jeho místopředsedkyní.

EMIS

- stala jsem se místopředsedkyní vyšetřovacího výboru ke kauze Dieseldate;
- zavedení nového způsobu testování v reálných podmínkách, aby se již kauza nemohla opakovat.

TRAN

- zasazovala jsem se o aplikaci zásady „stejná odměna za stejnou práci“ v dopravním odvětví;
- posilování modernizace bezpečnosti dopravy v EU (nové povinné bezpečnostní prvky v autech a bezpečnější silnice);
- spoluvyjednání vzniku efektivních pravidel v oblasti dronů;
- podpora rozvoje mírové evropské kosmonautiky a jediné evropské agentury sídlící v ČR;
- podpora elektromobility a alternativních zdrojů paliv.

PRÁCE MIMO VÝBORY EVROPSKÉHO PARLAMENTU

- boj za ochranu nemocnic a škol ve válečných zónách;
- podpora sociálního podnikání a družstevnictví;
- udržitelný a pro všechny strany výhodný mezinárodní obchod (ne TTIP a CETA);
- na základě mého návrhu byla české organizaci Mobilnímu hospici Strom Života a Marku Hrubcovi udělala Cena evropského občana.

SLEDUJTE MNE NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

www.konecna.cz

facebook: Kateřina Konečná

twitter: konecna_k

instagram: katerina_konecna

European United Left • Nordic Green Left

EUROPEAN PARLIAMENTARY GROUP

GUE/NGL

www.guengl.eu